

داستاد سید اگل پاخون شعر

دنبوونکی سید اگل افضل "افضلی" په یاد

اوسپنیزه اراده وه حوصله وه لوی طاقت وو

عظمت و صداقت و یو پیاوړی شان قوت وو

خوشحال نه ووتل خفه ووپه دی خوار وولسونو

زوریدلی ژریدلی په ریښتیا لوی شجاعت وو

دمتین عظم خاوند وواراده کی یی خلل نه وو

په دی خپل وطن مین وود خاین نه یی نفرت وو

د قلم څوکه یی تیره وه لکه توره چی تیره وی

بس دهریو سوال ځواب و وښه قوی یی مصلحت وو

لوړی تند یی گاللی بی کوری وه ورپه غاړه

نوره یی هیڅ څه ارزونه وه بس ارزویی ستر خدمت وو

ښه په مینه او اخلاص یی غیره خلاصه وه نیولی

تشدد د ځنی منکروو یو سمبل دمحببت وو

بس په خپل مسلک مین وومعلمی دده مسلک وو

یو عجیب شانته انسان وو خوړی خدایگوهر صحبت وو

د عالی فکر خاوند وولوی اخلاص پکی موجود وو

په ریښتیا چی سترانسان وو سرتراپا په شرافست وو
دوطن دارزوگانو د خواب به څوک جوگه شی

افضلی رامعلومیږی چه په مرگ کی دی حکمت وو

زړه دی تنگ شوماری جن شوی مرورشولی اولاری

مونگ دی پرینودویواخی دادی څرنگ رفاقت وو

افضلی صاحب تاخو ویل زه شینواری او سخت پښتون یم

دومره ژردی ځان بی غم کړدای څرنگه صفت وو

اوو! تاخو ځلی مونږ ته وویل چه زه نور له تاسو ځمه

داهماغه وه خبره او داهماغه مصلحت وو

مونږ ویل چی داسی نه شی او تاویل داسی به کیږی

بس په دومره لوی خفگان ستاز مونگ سره رخصت وو

تاویل مونږ نه منل تاچی کړل هغه دی وکړل

ښه دی وکړل چی دی وکړل تاته دغه وخت فرصت وو

هلته هم یوازی نه بی په زرهاو وتللی دمخه

استقبال ته دی ولاړدی څه ورځه دعا کوو مونږ

ته په کومه لارچی لاری دغه لاره ده دتولو

څوک به مخکی څوک به وروسته دغه لاره ده درځو مونږ

خوچی څوپوری ژوندی یوستا یادونه یادوو مونږ

صداقت ریښینولی به دی هروخت سره ستایو مونږ

ته مړنه یی تل ژوندی یی فزیکي شتون دی نه شتون شو

ته اتل وی ته زمري وی کارنامی دی ثبتو و مونږ

زه پاڅون دی احترام کړم یا استاده قهرمانه

مغفرت دی خدای نصیب کړه داد عابه تل کوو مونږ

ټول به لپه کړو لاسونه دالله نه تاته غواړو

مغفرت او جنتونه دهغی دنیا خونډونه

جلال آباد - افغانستان

11 قوس ۱۳۹۱

۱ دسمبر ۲۰۱۲